

Dato: 15. september 2009
Kontor: Visum, Udsendelser
og Humanitære Sager
J.nr.: 09/06194
Sagsbeh.: MGS

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3024 stillet af folketingsmedlem Mette Gjerskov (S) til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 7. september 2009.

Spørgsmål:

"Hvad er ministerens holdning til, at Inge Genefke oplyser, at en klage over tortur udført i Danmark skulle have opsættende virkning for tvangshjemsendelsen af en afvist asylansøger, der først blev fængslet og torteret i Irak, derefter isolationsfængslet i Danmark og endelig tvangshjemsendt til Bagdad, hvor han blev anholdt i lufthavnen?"

Svar:

Jeg har som integrationsminister ikke kompetence i sager vedrørende frihedsberøvelser af udlændinge, som opretholdes udover tre døgn, jf. udlændingelovens § 37.

Jeg kan dog oplyse, at det fremgår af udlændingelovens § 37, stk. 5, at kæremål i henhold til udlændingelovens § 37, stk. 3, vedrørende rettens kendelse om at opretholde frihedsberøvelsen af en udlænding, ikke har opsættende virkning med hensyn til gennemførelse af beslutning om bl.a. udsendelse under henvisning til at udlændingen ikke har ret til at opholde sig her i landet efter reglerne i udlændingelovens kapitel 1 og 3-5 a.

For så vidt angår betydningen af, at en udlænding har været udsat for tortur i sit hjemland i forhold til praksis vedrørende humanitær opholdstilladelse, kan jeg henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. 174 af 3. juli 2009, stillet af Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik den 23. juni 2009.

Flygtningenævnet har til brug for besvarelsen oplyst følgende om den generelle betydning af tortur for nævnets behandling af asylsager:

Flygtningenævnet behandler klager over Udlændingens afslag på opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7.

Flygtningekonventionens artikel 1, litra A, omtaler ikke tortur blandt de asylbegrundende omstændigheder, men tortur kan være en del af en forfølgelse på baggrund af f.eks. politiske

anskuelser. Det forhold, at en asylansøger i sit hjemland har været udsat for tortur eller lignende behandling, kan således være af væsentlig betydning for vurderingen af, om betingelserne for at meddele opholdstilladelse som flygtning efter udlændingelovens § 7, stk. 1, er opfyldt.

Af særlig betydning for Flygtningenævnets virksomhed er udover flygtningekonventionen blandt andet Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK), FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling eller straf (Torturkonventionen) samt FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder (CCPR). Beskyttelsen mod tortur og lignende behandling efter de nævnte konventioner er indskrevet i udlændingelovens § 7, stk. 2.

Det er en betingelse for opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, at udlændingen efter en konkret og individuel vurdering må anses for at være i risiko for forfølgelse eller overgreb.

Efter Flygtningenævnets praksis kan betingelserne for at meddele asyl eller beskyttelsesstatus ikke anses for opfyldt i alle tilfælde, hvor en asylansøger har været udsat for tortur i sit hjemland.

I de tilfælde, hvor nævnet kan lægge til grund, at en asylansøger har været udsat for tortur, og ved en tilbagevenden til hjemlandet vil være i risiko for at blive udsat for tortur som led i en forfølgelse af de i flygtningekonventionen nævnte grunde, vil der blive meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1 (konventionsstatus), såfremt betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Flygtningenævnet vil endvidere anse betingelserne for at meddele opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2 (beskyttelsesstatus), for opfyldt, hvis der foreligger konkrete og individuelle forhold, der sandsynliggør, at ansøgeren ved en tilbagevenden til sit hjemland vil være i reel risiko for at blive underkastet tortur.

Endvidere kan der efter en konkret vurdering meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1, i tilfælde, hvor det kan lægges til grund, at en asylansøger har været udsat for tortur inden flugten til Danmark, og hvor den pågældendes betydelige frygt som følge af overgrebene derfor anses for velbegrundet, selvom der efter en objektiv vurdering ikke anses at være risiko for yderligere forfølgelse ved en tilbagevenden.

Flygtningenævnet kan mere generelt oplyse, at når tortur angives som en del af asylgrundlaget, vil momenter som torturens karakter, herunder overgrebenes omfang, grovhed og hyppighed, samt asylansøgerens alder indgå i nævnets vurdering, tillige med tidspunktet for overgrebene set i forhold til ansøgerens udrejse og eventuelle ændringer i magtforholdene i hjemlandet.

For yderligere oplysninger om betydningen af tortur for nævnets behandling af asylsager og nævnets praksis i disse sager kan henvises til Flygtningenævnets formandskabs 14. beretning (2005), side 118 ff. og 17. beretning (2008), side 63 ff.